

DÜNYA VE AHİRET DENGESİ ÖLÜM GERÇEĞİYLE YÜZLEŞMEK

سَيَكُونُ فِي آخِرِ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يُزَخِرُونَ مَسَاجِدَهُمْ
وَيُخْرِبُونَ قُلُوبَهُمْ يَتَّقِي أَحَدُهُمْ عَلَى ثَوْبِهِ مَا لَا
يَتَّقِي عَلَى دِينِهِ لَا يُبَالِي أَحَدُهُمْ إِذَا سَلِمَتْ لَهُ دُنْيَاهُ
مَا كَانَ مِنْ أَمْرِ دِينِهِ

“Nasıl olsa tevbe ederim, hayırları yaparım.” diye, işleri ileriye doğru geciktiriyor. “Sonra yaparım, sonra yaparım, sonra yaparım...”

“Ya namaza başla.”

“Sonra.”

“Hacca git.”

“Sonra.”

Hepsini erteliyor. Hepsinin temelinde bir duygu var:

“Ben nasıl olsa çok yaşarım!”

Halbuki Azrail kapısında bekliyor, ertesi sabaha çıkmayacak, o gece ölecek.

Tanıdıklardan birisi anlatıyor:

Gece yatağa yatmışlar, sabahleyin ezan okunuyor; “Efendi, kalk.” demiş, efendi kalkmıyor. “Ya efendi, kalk.” Kalkmıyor. “Ya efendi kalk.”

“Şaka mı yapıyor, bilmem ne?” derken, yüzüne bir de bakmış ki geceden dünyasını çoktan değiştirmiş. Sabah namazı kılmak nerede? Onun cenaze namazını kılacaklar.

a. Ne Zaman Öleceğimizi Bilsek Canla Başla İbadet Ederiz

Hepimiz eğer yarın öleceğimizi bilsek şimdiki yaşantımızdan başka türlü yaşarız veyahut iki ay ömrümüz kaldığını bilsek başka türlü yaşarız. İslah oluruz, namaza başlarız, Allah’ın sevdiği işleri yaparız, canla başla çalışırız, fedakâr oluruz...

Peki şimdi niye yapmıyoruz?

“Çünkü çok yaşayacağım.”

Kaç yaşındasın?

“Kırk. Kırk daha yaşarsam seksen, elli daha yaşarsam doksan, altmış daha yaşarsam

yüz...Benim dedem yüz yirmi yaşına kadar yaşamış, belki o kadar da yaşarım...” bilmem ne.

Ümitleri, umutları uzayıp gidiyor ama umduğuna uyacak mı, çarşıdaki durum evdeki hesaba uyacak mı, bakalım o kadar yaşayacak mı?

Ben bir düşünüverdim, tanıdığım nice benden daha genç insanlar âhirete göçmüş gitmiş. Talebem vardı, askerde öldü. Bir tanesi daha vardı; o da askerde öldü. Bir arkadaşım vardı, yurttan beraber kalmıştık; öldü. Bir başka arkadaşım vardı, iktisat fakültesinde; çok efendi, kibar, ağır ağır konuşan bir insandı; öldü.

Allah Allah!

Bir tane eczacı vardı, mücahit; öldü. Bir de onun azarladığı çok bilgiç bir müslüman vardı; öldü... Birer ikişer, birer ikişer, birer ikişer etrafımızdan hepsi gidivermiş, bir düşündüm amma çok tanıdığım gitmiş ha!

Mâ lâ yettekî alâ dînihî. “Dinini korumak için bir sakınma, çekinme yapmadığı halde.” “Aman tozlanmasın, çamurlanmasın.” diye elbisesini sakınacak, koruyacak.

Elbisesine dikkat ettiği kadar dinini korumaya aldırmayacak. Elbisesini korumaya dikkat ettiği kadar dinini korumaya önem vermeyecek.

Elbise ile dini bir mi?

Elbise kirlenirse yıkarsın, eskirse yenisini alırsın, değiştirirsin ama din elden giderse din elden gitti mi insan dünya ve âhirette mahv olur, biter, perişan olur!

“Elbisesini koruduğu kadar, dinini koruyup sakınmayacak, ‘Kirlenmesin pisenmesin.’ diye uğraşmayacak.”

Din ne zaman gider; kirlenir, pisenir?

b. Din Ne Zaman Kirlenir

Harama bulaştığı zaman, ibadetleri yapmadığı zaman, günahları işlediğı zaman dini elden gider. Elbisesine aldırıldığı kadar bile ona aldırılmıyor.

Lâ yübâli ehadühüm izâ selimet lehû dünyâhü makâne min emri dînihî. “Dünyalığı tıklarındayken, yerli yerindeyken, selamette iken, geliri, yaşamı, keyfi tıklarındayken, dini

konulardaki perişanlığı bu cins insanlara önemli gelmeyecek, aldırmayacaklar.”

Dünyalık iyi mi? Maaş geliyor mu? Para var mı? İyi yaşıyorlar mı? Öyle din elden gitmiş, çocuklar açılmış saçılmış, kadın sapıtmış şaşır-
mış, kendisi namazsız niyazsız, cumasız, ce-
maatsiz, zekâtsiz, hayırsız, sadakasız, gayret-
siz, düşüncesiz aldırmıyor...

Çünkü dünyalık yerinde, ev var bark var, para var pul var, nimet var, lezzet var, keyif var, eğlence var; din giderse gitsin.

c. Sahabe-i Kiram Kusur İşlediğinde Nasıl Davranırdı ?

Dinine gelen felakete aldırmayacak. Hal-
buki Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*
Efendimiz'in kendisinin davranışlarına, sa-
habe-i kirâm *rıdvanullahi aleyhim ecmaîn* haz-
retlerinin davranışlarına, selef-i sâlihînimiz
rahmetullahi aleyhim ecmaîn hazretlerinin,
mübarek evliyâullahın davranışlarına bakar-
sak, onlar dinlerinde bir eksiklik, kusur olduğu
zaman gözyaşı dökerlerdi.

Bir sabah namazına kalkamasalar ağlaya
ağlaya bir hal olurlardı. “Resûlullah'ın yanında

duyduğu heyecanı evinde duymuyor.” diye, “Bana ne oluyor, niye ben böyle katı kalpli oldum?” diye Őikâyetlenirlerdi. Dini konulardaki eksikliklerini veyahut olumsuz halleri hissettikleri zaman ödleri patlardı, tedbir alırlardı.

Dünyalığa aldırılmazlardı, o kadar aldırılmazlardı ki kimisi Basra’ya vali oldu, kimisi Kûfe’ye vali oldu, kimisi Őam’a vali oldu, valilik konağına bile girmediler, elbiselerini bile değiştirmediler, Őatafatlı elbise bile giymediler.

O kadar ki deveden yükünü indiren tüccar etrafına bakındığı zaman, bakmış orada bir fakir kılıklı adam var. “Gel buraya, al řu çuvalı, yüklen, düş peşime!” diyor. Çuvalı alıp götürürken herkes bir tüccara bakıyor bir arkasında çuvalı taşıyana bakıyor.

“es-Selâmü aleyküm yâ emîre’l-mü’minîn!” diyorlar. Adam şaşırıyor; “Ben emîrü’l-mü’minîn değilim. Bu adamlar niye bana ‘emîrü’l-mü’minîn’ diye selam veriyorlar?”

Ondan sonra bakmış, arkasında çuvalı taşıyandan başka kimse yok. Nihayet anlıyor ki

arkadaki, çuvalı yüklediği kimse emîrû'l-mü'minîn. Bu masal değil, kitapların yazdığı, olmuş bir hadise.

“Aman efendim!” diyor, “Hata etmişim, kusura bakmayın, lütfen indirin çuvalı.”

“Yok.” diyor, “Nereye kadar götüreceksen oraya kadar götürüvereyim, indirmem.”

Vali bu! Niye elbise giymemişler, niye konaklarda oturmamışlar, niye böyle davranmışlar?

Allah'tan korktukları için, dünyalığa aldırmadıkları için...

Ama bu âhir zamandaki bir takım insanlar ne yapacakmış? Dünyalığı yerindeyken, yerli yerindeyken dinlerindeki eksikliğe aldırmayacaklarmış.

d. Müslümanların Şu Hallerine

Ağlamaları Lazım

Bizim oturup kalkıp ağlamamız lazım. Bizim yani müslümanların çoğunun, Türkiye'deki kardeşlerimizin, hatta cami cemaatinin, hatta dervişlerin, hatta hocaların oturup ağlaması lazım. “Nedir bu bizim hâlimiz, nedir bu düğün

derneğimiz, nedir bu açıklık saçıklığımız, nedir bu gelirin nereden geldiğine bakmadığımız, nereye gittiğine aldığımız, nedir bu gayretsizliğimiz, nedir bu müslümanların perişanlığı, nedir bu hususta bizim hiçbir çalışma yapmamamız? Bizim hâlimiz ne olacak?” diye oturup ağlamamız lazım.

Ticaretimiz biraz fena gitti mi tedbir alırız, feleğimizi şaşırırız, sararıp solarız. “Bu hafta gelir yok, bu hafta müşteri yok, dua edin hocam.” diyen diyene. “Kapıyı kimse çalmadı, hiçbir mal satmadık.” diye, tedbir alırız...

Âhiret gidiyor, âhiret gidince aldığımızı.

Neden?

İman zayıf, şuur eksik, müslümanlık şuuru çok gerilerde de ondan. Bunları görüyoruz.

Başörtüsünü aftan ihraç ediyorlar, çıkarıyorlar. Hırsız affediliyor, arsız affediliyor, yüz-süz, sahtekar, rüşvetçi, herhangi bir suçtan dolayı hapse girenlerin hepsi affediliyor. Başını örten affedilmiyor, aftan çıkarılıyor!

Bu ne?

Oturup ağlanacak bir şey!

Cami yapmak izne tâbi oluyor, imam hatip okulları kapatılıyor, çocuğunu imam hatip okuluna götüremeyeceksin, kızın başörtüsü ile gezemeyecek, manto ile gezemeyecek, sen müslüman kılığı olan sakalı bırakamayacaksın, gayrimüslimler gibi kabak gibi tıraş olacaksın, onların âdetleri gibi hareket edeceksin; o zaman bir şey yok. O zaman ortalık gül gülistan!

Papaz efendileri, haham efendileri çağıracaksın, “dostluk, kardeşlik” diye beraber toplantılar yapacaksın, öbür tarafta müslümanlara karşı surat bir karış asık, itme kakma... Bizim bunlara ağlamamız lazım, her gün ağlamamız lazım!

Selahaddin-i Eyyûbî *rahmetullahi aleyh*; “Kudüs fethedilinceye kadar, bu kâfirleri buradan atıncaya kadar gülmeyeceğim.” demiş, gülmemeye niyet etmiş, başına siyah sarık sarmış, atıncaya kadar adamcağızın yüzü gülmemiş. Gelmişler Kudüsümüz’ü almışlar!

Gülmeden, eğlenmeden, çalgıdan vazgeçilmiyor, televizyonun düğmelerine bastığın zaman, Arabistan’a gittiğin zaman, Türkiye’de...

Türkiye zaten batmış; Titanik gemisi gibi... Zaten burnu suların içinde, kuyruğu kalmış; o da biraz sonra gidecek gibi, Allah korusun!

Arabistan'da açılıyorsun; dımbır da dımbır, zıngır da zıngır tefler, çalgılar... “Bunlar kalpte nifak uyandırır.” diye Efendimiz'in rağbet etmediği şeyler.

Televizyonun bir kanalında Kur'an-ı Kerîm, öbür kanalında eğlence, şarkı, türkü, oyun! Öteki İslâm ülkelerini hiç sorma, en muhtaassıbı Suudi Arabistan; ötekileri hiç sorma. Çok acınacak kötü durum!

سَيَكُونُ عَلَيْكُمْ أُمَرَاءُ يَأْمُرُونَكُمْ بِمَا تَعْرِفُونَ
وَيَعْمَلُونَ مَا تُنْكِرُونَ؛ فَلَيْسَ لِأُولَئِكَ عَلَيْكُمْ طَاعَةٌ

Seyekûnü aleyküm ümerâü ye'mürûneküm bimâ ta'rifûne ve ya'melûne mâ tünkirûne fe leyse li ülâike aleyküm tâatün.

Ubâde hazretleri *radıyallahu anh* rivayet eylemiş ki Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

Seyekûnü aleyküm ümerâ'. “Sizin başınıza bazı âmirler, emirler, komutanlar, başkanlar, reisler geçecek.”

Emir “komutan” da demek, “reis” de demek, “başkan” da demek, “müdür” de demek. Emir, emretme salahiyetine sahip herkese denir. Sizin başınıza böyle kimseler geçecek.

e. Allah'a İtaat Etmeyene İtaat Edilmez

Ye'mürûneküm bimâ ta'rifûn. “Size sizin hoşlandığınız emr-i mârufu yapacaklar.”

İyi olan, aklınızın vicdanınızın sevdiği, kabul ettiği şeyi size emredecekler: “Namaz kılın, zekâtları verin, vazifeleri yapın.” diyecekler.

Ve ta'melûne mâ tünkirûn. “Ama kendileri nehy-i münker gibi münkerâtı işleyecekler.”

Kendileri işleyecekler. Size mârufu emredecekler ama hoşunuza giden şeyleri... Kendileri hoşunuza gitmeyecek, dine imana akla mantığa sığmayacak icraatı yapacaklar.

O zaman ne olacak?

Fe leyse li ülâike aleyküm tâatün. “O zaman sizin onlara itaat etmeniz gerekmez.”

İtaat mecburiyeti yok. Neden?

Allah’a itaat etmiyor herif! İtaat etmeyince sizin ona itaat etmeniz gerekmiyor.

Aynı konuda Ebû Hüreyre *radiyallahu anh*’ten bir hadîs-i şerîf daha var: O da konu bakımından beraber, aynı konuda olduğu için onu da okuyalım:

سَيَكُونُ بَعْدِي وُلَاةٌ فَيَلِيكُمُ الْبُرُوبِرِّهِ وَيَلِيكُمُ
الْفَاجِرُ بِفُجُورِهِ فَاسْمَعُوا لَهُمْ وَأَطِيعُوا فِي كُلِّ
مَا وَافَقَ الْحَقَّ وَصَلُّوا وَرَاءَهُمْ فَإِنْ أَحْسَنُوا فَلَكُمْ
وَلَهُمْ وَإِنْ أَسَاءُوا فَلَكُمْ وَعَلَيْهِمْ

Seyekûnü ba’dî vülâtün fe-yelîkümü’l-birre bi-birrihî ve yelîkümü’l-fâcirü bi fücûrihî fe’smeû lehüm ve atîû fi külli mâ vâfeka’l-hakka ve sallû verâehüm fe in ahsenû fe leküm ve lehüm ve in esâû fe leküm ve aleyhim.

bâ’dî vülâtün. “Benden sonra size bazı valiler valilik edecek.”

Başkanlar başınıza geçecek, yöneticiler sizin başınıza gelecekler.

f. Valilerin Yöneticilerin İyiye ve Kötüye Olan Davranış ve Sonuçları

Fe-yelîkümü'l-birre bi birrihî. “Size valiliklerini, yöneticiliklerini icrâ ederken iyi insanlara iyi davranacaklar, iyilerle iyi olacaklar.” *Ve yelîkümü'l-fâcire.* “Fâcirle de fücûruyla muamele edecekler.”

İyiyle iyi olacaklar, kötüyle fısk u fücûr yapacaklar. Müslümanla namaz kılacaklar, fâcirle içki içecekler. Adamına göre muamele, nabza göre şerbet vermek...

Bu ifadeleri ben böyle anlıyorum.

Fe'smeû lehüm. “Onların sözlerini dinleyin.” *Ve atîû.* “İtaat edin.”

Hangi konularda?

Fi külli mâ vâfeka'l-hak. “Hakka uygun; haktan, Kur'an'dan, hadisten, iyilikten yana, iyi olarak yaptıkları şeylerde onlara itaat edin.”

Ama iyi yaptığı şeylerde... Kötü yaptıklarında itaat yok; onu biliyoruz. İtaat edin.

Ve sallû verâehüm. “Arkalarında namaz kılın.”

Reis olmak dolayısıyla öne geçecekler, namaz kıldıracaklar. Çünkü namazı en yüksek amir kıldırır. Halife varsa halife, vali varsa vali, müdür varsa müdür kıldırır.

“İmam efendi öne geç.”

Arkada bir sürü kodaman dizilmişler; öyle değil.

En kodaman geçecekti, en büyüğü geçecekti. Düşünün bir hükümdarın öne geçip de namaz kıldırmasını, arkadakiler tir tir titrer.

Fe in ahsenû. “Eğer iyilik yaparlarsa, iyi davranırlarsa.” *Fe leküm ve lehüm.* “Hem siz faydalanırsınız, hem onlar sevap kazanırlar; iki taraf da yöneten de yönetilen de iyiliğe erer.” *Ve in esâû.* “Kötülük yaparlarsa.” *Fe leküm ve aleyhim.* “Siz kazanırsınız ama onların kötülükleri, kötü davranışları, kötü olmaları kendilerine zarar verir.”

Onların niyetleri bozuk, kötü, Allah’ın hoşlanmadığı şekilde hareket ediyorlar ama hakka uygun sözler söylüyorlar... Arkalarında namaz kılın.

Tabi burada ben böyle terceme yaptım. Ama şöyle de terceme imkânı belki olabilir.

Seyelîküm ba'dî vülâtün. “Benden sonra sizin başınıza bazı idareciler geçecek.”
Fe yelîkümü'l-birrü bi birrihî. “İyi vali iyiliği ile muamele yapacak.” *Ve yelîküm fâcirü bi-fücûrihî.* “Kötü vali de fısk u fücûr ile valiliğini yapacak, yöneticiliğini yapacak.”

Fâcir mef'ul değil de, fail olarak ama birincide üstün koymuş.

Fe-yelîkümü'l-birrü bi birrihî diye, ben ona göre terceme ettim, ama tercemede bakıyorum. Sanki ötreymiş gibi tercüme yapılmış:

“İyi vali iyi valilik yapacak. Fitne fesat vali, kalbi bozuk vali de o fısk u fucûr ile valilik yapacak. Onlar ne tipten adamsa artık o kendilerine ait. Hakka uygun işleri olduğu müddetçe onlara itaat edin, arkalarında namazı kılın. İyilerse siz de onlar da sevap kazanırsınız, kâr edersiniz. Kötülerse, işleri fitne fesatsa, o zaman siz yine itaatten dolayı kâr edersiniz, onlar da fitne fesatlıklarından dolayı belalarını

bulurlar, cezalarını çekerler.” mânasına da olabilir.

Buradaki incelik şuradan kaynaklanıyor:

Fe-yelîkümü’l-birre bi birrihî ve fe-yelîkümü’l-birrü bi birrihî.

el-Birr ve el-fâcir kelimelerinin mef’ul olarak veya fail olarak; tümleç olarak veya özne olarak okunmasından mâna böyle değişebilir.

İkisi de aynı kapıya çıkar. “İyi insanla iyi muamele yapan, kötü insanla da kenara çekilip kötülüğünü yapan insan zaten kötü” demektir.

Allah herkesin özel hayatını da biliyor; kalbini de biliyor, kafasını da biliyor, niyetini de biliyor. Allah’tan saklayamaz. Zaten iyinin yanında iyilik yapması, onunla beraber namaz kılması, Cuma namazı kılması, en öne geçmesi bir şey ifade etmez. Zaten ikisi de aynı kapıya çıkar.

Allahu Teâlâ hazretleri, bütün Ümmeti Muhammed’e her yerde iyi idareciler ihsan etsin. Allah’tan korkan, namazını kılan, âhiretini düşünen, takvâ ehli idareciler nasip eylesin.

g. Ümmetin En Şerhileri Yiyen İçen Sefa Süren Kimselerdir

Aşağıda aynı konu ile ilgili bir hadîs-i şerîf daha var; onu da ekleyelim:

شِرَارُ أُمَّتِي الَّذِينَ غَدُوا فِي النَّعِيمِ وَغَدُوا فِيهَا
الَّذِينَ يَا كُلُّونَ أَطْيَبَ الطَّعَامِ وَيَلْبَسُونَ لِينَ الثِّيَابِ
هُم شِرَارُ أُمَّتِي حَقًّا حَقًّا وَإِنَّ الرَّجُلَ الْهَارِبَ
مِنَ الْإِمَامِ الظَّالِمِ لَيْسَ بِعَاصٍ بَلِ الْإِمَامُ الظَّالِمُ
هُوَ الْعَاصِي أَلَا لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ

Şirârü ümmetî. “Benim ümmetimin en kötöleri, benim ümmetimin aralarından çıktığı halde, onlardan olduğu halde, onların en kötüsü olan insanlar.” *Ellezîne ğuzû fi’n-naîmi.* “O kimselerdir ki nimet içinde; bolluk, bereket, zevk, sefa içinde gıdalanırlar.”

Ve ğuzû fîhâ.

Yine ikisini de aynı yazmış, bir tanesi *ğadev* olsa; “Ve naîm içinde yine gıdalanırlar.” diyor, peş peşe, “Hep nimet içinde yaşıyorlar.” mânasına olabilir. Belki bu kelimelerden bir tanesi *dal*’sa *ğuzû* değil *zel* değil de *dal*’sa

ğadev fi'n-naîmi ve ğuzû fîhâ. “Nimet içinde sabahlarlar ve nimetle gıdalanırlar.” mânasına olabilir.

Onun köküne, kaynaklarına bakmak lazım; burada yazılışı anlayamıyoruz.

Ellezîne ye'külûne atyebe't-taâmi. “O kimse-lerdir ki bunlar yemeklerin en güzellerini yer-ler.”

Mis kokulu kebaplar, tereyağı kokulu tat-lılar, bilmem ne... “Yemeklerin en güzellerini yerler.”

Ve yelbesûne lîyne's-siyâbi. “İncecik elbi-seler giyerler.”

Arabistan'da ince elbise, güzel elbise çok makbul tabi. Öyle kaba saba keçi kılından ya-pılmış batıyor, yün kaşındırıyor.

“En ince, güzel elbiseleri giyerler.”

Belki ipekli gibi veyahut Yemen'den pamuklu-lar gelirmiş, incecik, çok kıymetli olurmuş, çünkü hava aldırıyor.

“Böyle en güzel elbiseleri giyerler, en leziz yemekleri yerler.”

h. Zalim İdareciden Kaçan Bir Müslüman Asi Değildir

Hüm şirârü ümmetî hakkâ hakkâ. “Gerçekten, gerçekten bunlar benim ümmetimin en şerlileridir.” *Ve inne’r-racüle’l-hâribe mine’l-imâmi’z-zâlimi.* “Zalim idareciden kaçan bir müslüman.” *Leyse bi âsin.* “Âsi değildir.”

“Bak emire itaat etmedi, beyatına riayet etmedi, bak söz dinlemiyor, kalktı kaçtı.” Hayır, bu âsi değildir.

Beli’l-imâmü’z-zâlimü hüve’l-âsî.

“Asıl âsi olan, o zalim imam. O kaçan değil!”
Neden kaçıyor?

“Ben bunun emrinde durup da zulme âlet olmayayım.” diye kaçıyor.

O âsi değil, emre âsi olmuş değil, halifeye karşı çıkmış değil, asıl o baştaki zalim kimse âsi.

Elâ. “Dikkat edin, gözünüzü açın ki.” *Lâ tâate li mahlûkin fî mâsiyeti’l-hâlik.* “-Gözünüzü açın ikaz ediyorum sizi ki- Allah’a isyanda hiçbir kula itaat edilmez.”

Bu çok önemli bir kâide! Allah’a isyanı emrettiği zaman hiçbir kimsenin emr-i salâhiyeti

yoktur, hiçbir kimseye itaat edilmez. Âmir de olsa, emir de olsa, müdür de olsa, vekil de olsa, başkan da olsa, komutan da olsa, reisi cumhur da olsa, dünyanın hâkimi de olsa, Allah'a isyanı emrediyorsa günahlı bir şeyi emrediyorsa o yapılmaz.

En basitinden söyleyelim:

“İç şu içkiyi!”

“İçki içmek Allah'a isyan.” diyecek, içmeyecek.

Veyahut; “Öldür şu adamı, al silahı, emrediyorum, öldür şunu!”

“Adamcağızın bir suçu yok!”

“Öldür diyorum, öldür. Ben senin başkanınım!”

Öyle şey yok! Çünkü öldürürse katil olur, öldürmeye salahiyeti yok.

“Git falanca köyü bas, bağırta bağırta her birinden şu kadar parayı al, kadınlardan bileziklerini sök çıkar, getir bana!”

Olmaz!

Çünkü ahaliden alınacak verginin bir ölçüsü var, bir ölçüğü var, bir usûlü var. Veyahut artık ne tür ise...

“Namaz kılma! Gel buraya, ben sana emrettim, vazife de mukaddestir!”

Hadi oradan, yalancı! Namaz kılmamak mukaddes olur mu? Yemek yemeden vazife yapıyor musun? Uyku uyumadan vazife yapıyor musun?

İstirahat hakkı, sigara içmek hakkı, çay molası hakkı *five o'clock tea* bilmem ne...

Namaza gelince vazife mukaddes. Hiçbir hakkı yok! Namazı vaktinde kılacak; ondan sonra bir saat fazla çalıştır.

Gidiyorsun, Suudi Arabistan'da...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

9 Safer 1421 / 14.05.2000

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

